

เรื่อง

วิเคราะห์นิทานพื้นบ้านของชาวไทยวน บ้านคลองน้ำไหล
จังหวัดกำแพงเพชร

ผู้เขียน

นางอุษาทิพย์ สว่างผล

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาและวรรณกรรมล้านนา

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. พิชิต ยืนนิจ.....ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ ปรางค์วัฒนาภูล.....กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพารณ์ ทองคล้อย.....กรรมการ

นักศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับรวมและศึกษานิทานพื้นบ้านของชาวไทยวนบ้านคลองน้ำไหล
จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อร่วมรวมนิทานพื้นบ้านที่สืบทอดกันมาเป็นรากฐานของวัฒนธรรมไทย จั่นแกะ
และจัดหมวดหมู่นิทานพื้นบ้านที่ร่วมรวมไว้ในรูปแบบ (Form) ในเชิงคิวท์วิทยา และวิเคราะห์
ลักษณะรูปแบบและเนื้อหาของนิทานพื้นบ้านไทยประเพรษ

ในการร่วมรวมข้อมูลนี้ ผู้เขียนได้ใช้เครื่องมือที่ก่อเสียง บันทึกปากคำของผู้เล่าในนิทาน
ในบ้านคลองน้ำไหล นิทานที่ผู้เขียนรวมรวมไว้มีจำนวน 198 เรื่อง แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ
ให้ 6 ประเภท คือนิทานคิวท์ นิทานอธิบายเหตุ นิทานประจำจั่น นิทานเรื่องนี้ นิทานมุซอก และ
นิทานในธรรม นิทานเหล่านี้ผู้เขียนได้นำมาดำเนินการอອກเป็นคัมภีร์ไทยภาคกลาง

นิทานพื้นบ้านซึ่งสืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณนี้ เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า นิทาน
พื้นบ้านจะมีลักษณะรูปแบบที่เรียบง่าย ในรูปแบบนี้ นิทานจะเป็นลักษณะที่สือกล้องกับลักษณะความเป็น
พื้นบ้านของชาวบ้าน

นิทานที่ร่วมรวมได้เป็นจำนวนมากที่สุดคือนิทานมุซอก นิทานมุซอกได้แสดงให้เห็นแนวคิด
เรื่องความซักแซงของกลุ่มคนทาง ฯ นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้ศึกษาหลักการสร้างอารมณ์ขันในนิทาน

นุชคลอก พย่ำဂลวิชีการสร้างอารมณ์ขันในนิทานมุขกล่มี 4 วิธีคือ กลวิชีการล้อเลียนเรื่องเพศ การใช้พิธีกรรมของทัวละคร การชนแบบพิลึกความคิดเหยียด และกลวิชีการใช้ภาษาของผู้เล่านิทาน นิทานมุขกลอกเหละเรื่องจะใช้กลวิชีการสร้างอารมณ์ขันหลายแบบผสมผสานกัน

นิทานในชั้นเรียนเป็นนิทานที่เก็บรวบรวมไว้เป็นอันกับรองลงมา นิทานในชั้นเรียนแสดงให้เห็นถึงลักษณะการถ่ายทอดนิทานที่ลึบhookมาจากการบรรยายธรรมลายลักษณ์ ลักษณะการถ่ายทอดนิทานในชั้นเรียน เมื่อศึกษาห้องเรียนนี้จะเห็นถึงการถ่ายทอดนิทานแล้ว พย่ำມีความเปลี่ยนแปลงของเนื้อหาในนิทานในชั้นเรียนสอดคล้องกับบททฤษฎีคงกล่าว

นิทานคือเป็นนิทานที่ให้แนวคิดในการค่ารังชีวิตในแบบ "ๆ" โดยเฉพาะจะเน้นแนวคิดในการครองเรื่องของสามีภรรยาเป็นส่วนใหญ่ ส่วนนิทานอธิบายเหตุ นิทานประจำถิ่น และนิทานเรื่องนี้ เป็นนิทานที่เก็บรวมรวมไว้กันนานน้อย

สำหรับผู้เล่านิทาน ผู้เขียนพบว่าผู้ที่สามารถเล่านิทานได้ส่วนใหญ่ เป็นเพศชายสูงอายุ และการเล่านิทานเกือบจะไม่มีบทนำในสังคมปัจจุบันแล้ว เพราะคนรุ่นหลังไม่ให้ความสนใจ จึงควรจะไถ่รับเก็บรวมรวมนิทานที่มีบ้าน หรือวรรณกรรมที่มีปัจจุบันและเก่าอีก ของชาวบ้านในห้องพิ่นทาง ๆ มันทิ่กไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ก่อนที่จะสูญหายไปในที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title   An Analysis of Thai Yuan's Folktales of
Baan Khlong Namlai, Changwat Kamphaeng Phet

Author   Mrs. Suthathip Sawangphol

M.A.   Lanna language and literature

Examining Committee   Assoc. Prof. Dr. Pichit Akanich.....Chairman
                                       Assist. Prof. Songsak Prangwatthanagun...Member
                                       Assist. Prof. Supun Thongkhloy.....Member

Abstract

This thesis has collected and studied Thai Yuan's Folktales of Baan Khlong Namlai, Changwat Kamphaeng Phet Its main purpose are : to collect folktales which have been transmitted by oral tradition, to classify and to group those tales in according with theory of folklore, and finally to analyse their forms and contents

In the process of collecting materials the writer has recorded the story teller into the tape recorders. There are 198 tales collected in this study and divided into 6 groups namely : Fable, Explanatory tale, Local tale, Ghost tale, Jest, and Thamma tale (Religion or Jataka). These tales have been transliterated into central Thai alphabet.

To study the form of the tales the writer has found that they appear in simple and uncomplicated manner. This characteristics has close relationship with the folkway of the people.

The most popular kind of tales is the jest. The jest presents ideas of conflicts or arguments in the group of people. To study technics of making joke in the jest the writer has found that there are 4 technics of making joke. They are : a technic of making joke on sex, a technic of making joke on character's personality, a technic of making joke by unexpected turn, and lastly a technic of mastering language of the teller. Besides in each jest the teller combined many technics of making joke together.

The second popular kind of folktale is thamma tale. This kind of tale shows the way how to transmit the story from written literature in to tale. To study the way of transmission of this kind of tale it is found that there are many changes in story of the tales. These changes are accorded to the theories of transmission of tale.

The fables give various advices for good living. They specially emphasize good practice in family life. The explanatory tales, the local tales, and the ghost tales are rarely collected .

To study about the tellers the writer has found that most of them are old men. At the present time a telling of folktales does not interest the youngsters any more. These tales would not exist very long, if there is no proper conservation.